

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

AZ ERDELYRESZI MEHESZ-EGYLET SZAKLAPJA,

MINT

AZ „ERDELYI GAZDA” ONÍLLÓ MELLÉKLETE.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

A méhészetre vonatkozó minden közlemény [a „Méhészeti Közlöny” szerkesztőségéhez czimzendő (O-vár, Bástya-utca 9. sz.)

A méhész-egyleti rendea tagsági díj 2 frt, körü tagsági díj 1 frt. A tagsági díjak Gebhardt Dome pénztáfnoknak ktldendő'k bblozsvárt. A tagsági díj fizetési kotelezettség '6 évig tart. (Alapszabály 4. §.)

Egyleti tagok, a 2 frt rendes, illetőleg 1 frt körü tagsági díjért ugy az „Erdelyi Gazda”-t, mint a „Mehészeti Közlöny”-t díjtalanul kapják.

IV-ik évfolyam.

1889. Januar 1.

1. szám.

Kfizgytilési meghívó.

Egyletünk évi közgyűlését folyó 1889. Jan. 27-én — vasárnap — d. u. 3 órakor tartja. az erd. gazd. egylet bel-kozép-utca 11. szamu irodájában, (gr. Mikó-ház) rairól egyletiink helyt lakó és vidéki tagjai avval a tiszteletteljes kéréssel értesítettnek, miszerint a kijelolt helyen és idobsn, minél számosabban résztvenni sziveskedjenek.

Giylési rend:

1. Elnóki megnyitó beszéd Bodor Laszlo egyll. I. al-elnok aitali.
2. Az igazgató válaszmány jeleatése az 1888. évről, a f8titkár aitali..'
3. Emlékbeszéd br. Bänffy Daniel egyll. einok folott, Szentgyorgyi Lajos aitali.
4. Pénztari jelentés az 1888-dik évi zárszamadàsról.
5. Pénztár vizsg. bizottság jelentése az 1889 dik évi költség vetés megállapításàról.
6. Elnok, altitkár és 3 válaszmàDyi tag választàsa.
7. Inditványok.
8. A kòzgyiülés bezàràsa.

Az erdélyrészi méh. egylet ig válaszmányànak Kolozsvárt, 1888. decz. 29 én tartott iüléséből.

Bodor Laszlo,
egyll. I. alelnok.

Szentgyorgyi Lajos,
egyll. fotitkár.

A méhészet bartitaihoz.

Lapunk jeleu számával pályaf'utàsànak negyedik évébe lépett.

Ez elég ido arra, hogy a méhészet bnr&tai megítélhesség: lapunk mennyiro kozelitè meg a czèlt, melynek támogatasa okàból megindítottuk

Àkàr a tagoknak mar sokra felszaporodott számàf, akàr a lapunk kòriil csoportosult méhész tekintélyek sokasàgàt tekititsak : meg kell uyugtassan az a tudat, hogy teljesítettük kiitelessògiinket és a naponta fokozódó érdeko-dés, pártfogàs, nem egyéb, mint a kitartó iniuika megérdemlett jutalma.

Midon ez uj év elején koszonetet mondunk a méké-

szet barátainak, eddig tapasztalt tygybuzgalmukért; midSn egyletiink és lapunk részére jövore is kérjük, szellemi és anyagi pártfogàsukat : nem kérkedve ugyan, de nyugodt ontu'dattal utalunk a „Méhészeti kozlòiy” három évi folyamàra, meg lévén gyozódve, hogy torekvésiinkben nem tértünk el a kijelolt irànytól s teljes eronkból igyekeztünk a méhész kozonség igényeit kielégíteni.

Méhészbaràtaink részèrol nyilvánult elò'smerés és meleggártfogàsnek koszdò'nhetjük, hogy a mégcsak most zsenge egylet megvaskosodott. Nemesak lekiizdò'te a vàlsagos idok nehézségeit, hanem ma mar anyagilag is abba a helyzetbe jutott, hogy a nemes czélért anyagi àldozatokat is hozhat, ott, a hol a méhészet érdeke kívànja.

Jövore is kotelességünknek fogjuk osmerni, hogy az elonkbe tuzott nemes czèlt szem elott tartva, a megkezdett uton haladjunk. Ezt pedig ezutàn is csak a méhészet baràtainak szellemi és anyagi támogàtasa aitali érhetjük el, minek kiérdemlése, torekvésünk kozott niindig az elso lesz.

Méhészràrsainknak boldog ujévet kívànva, ismételten kérjük jövore is nagybecsi támogàtàsukat.

A szerkesztòség.

A méhtartàs liaszna kozgazdàszi szempontból;

A móhek a szòidòben.

I.

'Habar jól tudjuk, hogy kedvenceink, a méhek, csakis hasziuiikra szolgálnak: mégis, akadnak oly emberek is, kik téves nczetèikbo! kiindulva, azok el'en vannak".

Igy például 1885 évben Nagy-Kanizs«an vaio tartòzkodasoni idejében, a midon a varos kiireyèkiit azo:i czèlból j'ártatn be, hogy a kozelbon. rsèhtartàsra aikaimas heiyet találjak : a varosból «ehuny ezer lépényir© levS, do mar a szomszéd Soniogymegye, csurgói járàshoz l.vtG.-6 bagolai hegyekben egy, a méhészetre némifegalkaJaias helyte akad- tam, de a midon ottjáràsom czèlja szóba hozato^t, mindenek

előtt **asr*** figyelmeztetjén, hogy az e tekintetben a ferdő-
zámom a ferdővezetett hegységben célra **nem** vezet", mivel egy
létező szolgabírói rendelet szerint a bagolai szőlő-
hegyekben méheket tartani nem szabad (!)
gely. Figyelemre a tett kérdéseimre azaz Jett loegiszit-
ve, hogy a bagolai szőlőhegyekben azért nem szabad méhe-
ket tartani, mert azok a szőlőben igen kártékony fi-
lato k! (!!)

Oh anyalföldi lipótmező, miért járnak oda tantozó em-
berek szabadon !

Kiflonos ! főleg, ha tekintetbe vétetik, hogy a nm. föld-
mívelési-, ipar- s kereskedelemiügyi m. k. ministerium aítai
a természettudományi társulathoz intézett átiratra, nevezett
társulat adott véleménye.

A vélemény pedig az, hogy „azon állítás, misze-
rint a méhek a szolozetnél akár a termés
mennyiségére, akár annak minőségére káros
befolyással volnának, csak a latszatra épít-
tett következtetésnek tekinthető.

Igaz, hogy a méhek és általában a rovarok a virágok-
ban mászkálásuk alkalmával a tenyész szervezet olykor
megsértik, vagy felmetszik az antharákat; de tapasztalatok
szerint a nemi szervezetek mozgatója, azoknak még gyorsabb
s fokozottabb működését és így, éppen magának a gazdának
érdekét mozditja elő, a miért a kártékony vadnak minden
jelentősége magától elesik ; annyival inkább, mivel
ugyan csak a tapasztalatok szerint, a himpor-tartóknak a
teljes megérés előtti felrepszése is, nemhogy káros, sőt
jótékony hatással látszik lenni a himporok termékenyítő
képességre is.

A méheknek eme látszó bűne, nemhogy ellene,
sőt éppen mellette dolgozik ami céljainknak, kik, a virágok
nemi szervein minél nagyobb mérvű kifejlődését óhajtjuk.

Igaz továbbá; hogy a méhek a a himporokból nagy
mennyiséget elhordanak magukkal; de ha ismét tudva van
eiottunk azon másik törvény, hogy a himanyagból sok ezer-
szerte több van jelen minden virágban, mint a mennyi a
roegtermékenyítésre szükséges — így például ép magánál
a szollónál minden bibére körülbelül 24000 himpor esik, az
anyagok nagy részének eltávolítása, természeti sziükségként
fog fölteni, melyet, ha a méhek vagy más rovarok el nem
hordanak : a szél aítai szétszórva, használatlanul fognak azok
elszáradni.

E tekintetben a kiilonben is elvesző anyagoknak a
szorgalmas gyűjtők aítai összetakarítása és kopunkba be-
hordása, tiszta nyereségként tekinthető.

Nem kell felednünk, hogy még az így, fáradságosan
összetakarított anyagokból is, rendszeren kiadják a vátot a
gazda javára a kis szállítók, mielőtt azokkal rendeltetések
helyére érnének.

Gyűjtésük alkalmával ugyanis, a mint egyik növény-
ről a másikra szállnak át, lehetetlen az apro szolovirágokon
oly helyzetet foglalniok, hogy azokon a n'szálakkal érintke-
zésbe ne jöjjenek, a midon a bibék ragacsos vége gyakran

jó mennyiségűit *in*os rélok, az eKibfEL nSvénycroì hozott
különböző egyének hijnpeiaiból és így, a méhek a szolovira-
gok megtermékenyítését a lekedvezőbbert mozditják elő.

A szoloknál pi. az ugynevezett heteristilia, vagyis a
ntiini szafKeknetegyaloUeji kiképzS'dése nincs is, cl&aimál
valószínűbb lévén, hogy dichogamia, t. i. az ugyanazon vi-
rághegyi szervekftk nem egyidőjű kifejlése lérezik; ez éppen
az ugyanazon fajú, de más egyén himpora aidiu niegteriué-
kenyítés sziükségét látszik mutatni.

Egy másik vad, mit a méhek ellen fel szoktak bozni,
ugyanis az, hogy éppen a himporok ez elcsérelgetése aítai a
Iforcsképződést.mozditják elő.

Igaz,- hogy a korcsképződést elomozditják, vagy leg-
alább «lomozdithatják ; ezt is csak akkor, ha erre ismét ter-
mészeti sziükségük van

Megtanultuk, hogy a korcsképződés a természetnek
nemesek egy véletlenül friggo, veszélyes játéka, hanein a
legbőlcsebb intézkedése arra a célra, hogy az életre való
szervezet, a változó viszonyok között is, legbiztosabban fen-
tarthatja magát.

A természeti szabad korcsképződést akadályozni akar-
ni képtelenség.

Ismerjük a méheknek azou sajátosságát, hogy a nekik
sziükséges anyagok beszerésében, szorgalmuk és kitartásuk
nem ismer határokat s ha valamely vidéken nekik alkalmas
tápszereket bSven találnak, több (15 — 20) kmnyi távolság
seni riasztja oket vissza azok latogatásától, a mint ezt a
czukorgyáraknál tapasztalt esetek bove» bizonyítják.

Mar például a városok vagy faluk -- nielyeken senkinek
sem jut eszébe a méhek tartását eltiltam — rendszeren ezen
határon belül esnek a szultfnyoVztés helyére nézve s így
a méheknek a szolotelepek USzill kizárása egyáltalán nem
biztosítja a károsnak tartott htogatásaik ellen a gazdát.

A tilalom nagy teHileire kiterjeszése aítai sikeriilne
Ugyan a mézelo méheket a szuh&bol kirfzorítani, de ez aítai
mi sem loane segítve ama képzé-U bajokon, mert ha a virág-
szervek megsértését, a himporok elmgadozását, a korcs-
képződést, meg akarnak akadlyozni : akkor, a méhek-
kel együtt, egyszersmind ki kellene zarni szoloinkból
a hártyaropiiek egész esahdjt s még más rovar, sőt a
szellőt és napsugárt is, hogy mindez ne eszkozolhesse a
himporkok széjjelszórását. vngy a szolozscmek felrepszé-
sét stb.

Ebből folyólag nevezett. tilrsulat véleményét követke-
zőleg nyilvánítá:

„A méhek a sssolutenyésztésre nem esak-
hogy nem ártalmasak, sőt. hasznosak, a miért
azoknak a szolokb5 l vaio 1; itillásuk csaknem
lehetetlen és a kíván; e;6lhoz nem vezető-
nek, illeto leg a méhek t;... tnsa a az6)6k között
nem korlatozandónak vet(?tik.”

EISbb idézett vélemény stlrtpjau a ara. földm., ipar és
keresk. ügyi m. k. ministerrun! *in*a l'. (1) évi szeptember
ho C àu a gazdasági egyletekhez egy roudetletet boesattott

ki, amelyben a szíflobeni méktartás károssága **alaptalan** előítéletnek jeleztetett s egyidejűleg, a gazdasági egyletek felszólítottak, hogy területükön, a mébószet ügyére vonatkozó előítéletek káros hatását az illető' kozsögek felvüügösítésével, szüntessék meg s ha szükségesnek mutatkoznék, ily értelemben a területi hatóságot is figyelmeztessék.

Hogy az annak idején a bagolai hegységben velera kozolt furcsa iutézkedés esakugyan tény — a f. é. Méh. lap. **224.** lapon olvasható legujabb felszólamlásokból, sot mi több, Somogy vármegyében **1874.** évben, tehát körülbelül **7** óvvel a fenn idézett ministeri rendelet kibocsátása után, oly megyei szabályrendelet adatott ki, mely szerint a megye kátrában levo szolohegyeiben csak mozgó readszieiü kaptárokban s ezekben is csak akkor szabad a aiéhtenyésztés, ha a rajzás megakadályoztatik.

Az egöszben a legfeltünobb az, hogy az elobb idézett megyei szabályrendelet megsemmisítésére, a megye még **1883.** évben felsobb helyrol utasitva lett! Hiába, a méhnek e iegnagyobb ellensége mégis csak az ember marad!

Gebhardt Dome.

Méhsaládainknak a rajzási évad alatti kezeléséről.

A méhek bámulatos szorgalmát látva, a velok foglalkozó méhészek, mindenike meg van gyözödve arról, hogy e rendkívüli szorgalmát -eléggö kielögitff mérvben forditbatja hasznára az ember.

A cél mindnyájunk előtt ugyanaz : mentöl inkább kiaknázni e piczi állapotban rejlo s talán egy állapotban sem oly nagyra fejlődött munka kedvet. De hogy ezt tehessük, soha sem szabad szemünk elől téveszteni azt, mit kiaknázni akarunk : a méhek szorgalmát.

A méhek e rendkívüli szorgalma, a fajfenntartási oszton szüleménye és csak másodsorban a létfenntartásé.

Tavaszi nyiltával megkezdödvén a czellák befiasítása, hovatovább mind nagyobb tért foglal el, annyira, hogy májns végén a jobb családok behozott mézének mar alig akad üres kamara. De különben nem is céljok most a méz felhalmozása, hanem inkább azon vágyuk teljesülése, hogy a kirajzás rendkívüli örömét minöl előbb élvezhessék. Nagy ünnep náluk e a nap. Mar kora reggel elkezdödik az oltzkodás, egyik piros, másik' fehér, hármadik sarga nadrágot ölt magára és úgy várják királynójok jeladását ama szép processus megkezdésére, mely a méhészlakét is felvidítja. Elérkezve látván óhajuk teljesülését : annyira elkábulnak az brom mámorától, hogy fegyvereket még háborgatásuk esetén sem igen hajlandók használni.

Vannak méhészek, kik a rajoztatási rendszerrel csupan azért nem hagynak fel, hogy a rajok e rendkívüli örömét átérezve, azt mentöl többször élvezhessék. Az ilyenek előtt mürajokról beszélni oknélküli, mert mindig a szenvedély marad gyöztes. Ezek szenvedélyből ragaszkodván rend-

szerükhöz: azt ahoz mörten is oldják meg; mert néha oly eredménynyel dicsekednek, mi a keretes rendszerrel mérészködő jártasabb méhészt is majdñem kielégíti.

A méhészek tulnyomó része egyetért abban, hogy egy természetes raj mindig többet végéz, mint az ember alkotó keze által összeférezelt mesterséges müraj. En, ki mind a két féle rajjal meglehetös sok kiséríetet tettem: magam is azt tapasztalom, hogy a mürajok, habar ezek mozgása a természetes rajokétöl látszólag megkiilömbözthetö nem volt, 8 nap multan szembetünoeñ hátramaradtak az utöbbitöl. De mindezen körülmény nem gyözölt meg arról, hogy minden esetben a természetes rajt tartam czélszerünek. Mesterséges rajoztatáshoz kell folyamodnunk okvetlen az oly családoknál, melyek tulnépességük miatt a munkában mar akadályozva vannak. Ez az eset pedig gyakran fordul ele A méhészl örömmel nézi néppel tulduzzadt kaptárát és előre orvend a sok méznek, mit majd szolgáltatni fog; de reményében csalödvá, azon meggyözödésre jön, hogy az ennél néptelenebb, de különben teljes népü; más család sokkal többet ad a pergetöbe. Nem helyesebb lett volna-e ama tulmötött népü családot megosztania, illetöleg mürajoztatni? Eljárása a következö lett volna:

Kiszedjük az utolsó keretig az ily családot, természetes a dëli órákbaa és az üresen maradt helyet okvetlen teljesen épített üres dolgozó lépekkel töltjük tele. Ezntán megkeressük azon keretet, melyen az anya ül és az azon ülo méheket anyjokkal együtt, amar berendezett üres lépekre tereljük be. Most sorjába véve a fiasításos kereteket, ezekről teljesen beteljük, esetleg beseperjük az összes kibujt méheket s az ablakot beillesztve, 8 napig nem bántjuk. A kimaradt, mar méhnélküli fiasításos keretek a gyengébb népüekhez osztodnak be ; és pedig a méhek leseprésé után azonnal, mert mig az utolsóa kerülne a sor, addig a legelöbb seprettek fiasítása melenetö' méhek nélkül könnyen meghülne.

Az iiy módon fiasításától megfosztott, és üres czellákkal böveri ellátott, bo népü müraj, miután még fiaiai méhëfi» kei is-rendelkezik, bámulatos munkát képes végézni. A beadott üres keretek dus mézeléskor adatván, 8 nap alatt — igen csekély kivétellel - - mézzel lesznek teletömvé, melyeket aztán kipergetünk.

Hogy miért ajánlom én az ily rajoztatást, azt a következök indokolják.

Mürajokat készíteni, termékeny anyák hiányában anynyit tesz, mint oly oknélküli teendöket halmozni nyakunkra, melyeknek végzése -idönk tulnyomó részét pazarolja el; Akár terméketlen anyával, akár boltozott anyaházzal készitsük azt, avagy plane friss fiasításai : nem kevés felesleges mürikának vetjük el csiráját. Folyton vizsgálgatni, ha valjon elfogadták-e e két előbbit, avagy kivagdalgatni az utolsónál nevelt íeles anyákat : az oknélküli babra munka oly tomkelegébe jutunk, melyek ennél fontosabb teendöink végzését igen érezhetően gátolják. De tekintetbe véve még azt, hogy az elfogadott anyák néha hetekigsemtermékenyülnek meg

„S<0tk>éBK>lf.<6áládót aiiijaelpusztulásatniattkészerhárom-
•8i!0i..vagyunk kónytelenek ányásítani, s így minden-fárad-
ságunk (Jaezara oda jutunk, hogy míg a családot rende hoz-
auk, mar a fohordási időből kikoppanunk, az ily rajok készi-
jtésével jovedelmünket bizonyára nem gyarapítjuk.

Álbu József.

(Vége kővj

Vegyes közlemények.

— **Tájékozásiill.** A méhészek-egyleti tagok jövőre is ingyen fogják kapni az „Erdelyi gazda” cziinu jeles gazdasági szaklapot.

A m.-egyleti rendes tagsági díj egész évre 2 forint; kori tagsági díj 1 forint.

Ha valamely korszégból egyszerre és együttesen 10 tag jelentkezik s egyszersmint a tagsági díját is beküldi, mint kőri tagok, egy forint évi tagsági díjért úgy a „M. kőzlonyt”, valamint az „Erdelyi gazdát” kapni fogják.

E rendkívüli kedvezményen kívül részt vesznek a kőri tagok is, az alapszabályok értelmében évenként tartandó egyleti kisorsolásokban; igényt tarthatnak, kedvezményes árban, az egyleti méz terméshez, a mennyiben saját szükségletokra igénylik és elnökségünk a méhészeti kellékek, kflflőnősen kaptarak beszerzését díjtalanul kőzvetíti.

Előfizetés külön az „Erdelyi Gazdara”, vagy külön a „Méhészeti Kőzletnyre” nem fogadtatik el sa „Meheszeti Kőzletny” kizárólag csak a rendes és kőri tagoknak küldetik meg (az „Erdelyi Gazdával” együtt.)

Egy forint évi kori tagsági díj kedvezményben részesítettnek: tanítók, korjegyzők, korszégi előjárók, korszégek es korszégi oskolák, a mennyiben ezek a tegságra való beiratkozás alkalmával a tagsági díjat is beküldik.

A.tagsági díj Gebhardt Dome, egyleti pénztárnokhoz küldendo, Kolozsvárt.

— Kriesch János arczképe. A «Méhészeti lapok»-ban Jenkowszky Agoston indítványozza, hogy a feledhetetlen emlékü jeles méhészek: Kriesch János arczképét adja ki az ersz. méhészek-egylet. Rőszünkről is őhajtjuk: vajha mielőbb birhatnánk az érdienekben gazdag, kitűnő szakember arczképét. A kép csak abban az esetben lesz elkészíthető, ha elég megrende'ő jelentkeznek. Fekérjük ennél fogva méhésztársainkat, hogy a kik a képet meg akarják szerezni, ez

íránt fejejelentéseiket lapunk szerkesztőségénél nilelőbb te-
gyék meg. Egy kép ára 15—20 krba fog kerülni.

• **A méhészek esieljőil** Csiki J. József tagtársunk, a december 22-M méhészek-estőlen befejezte osmertetését es bírátját a Neiszer kőnyvérőil és rendszerérOX Az ép oly érdekes, mint terjedelmes felolvasás teljesen lekoté a nagy-számu hallgatóság figyelmét. —

-- **A délmagyarországi niéhészek-fgyelet**, a deczem-ber 23-án tartott kozgyűlésén, — elnökségünkhöz érkezett távirati értesítés szerént — kimondotta, hogy az országos méhészek-egylettel egyesiielni fog. Az országos méhészek-egylet választmánya is elhatározta az egyesülést; így, habar az országos egylet csak a január 17-én tartandó kozgyűlésőn fog e kérdésben a maga reszéről határozni: bizonyosra vehetjük, hogy a tervezett egyesiiés megtörténik. Eddig leginkább az egyesiiendo egylet elnevezése es a szakkőzlony cziime kérdésében meriiiltek fel difieren-cziák. Az alapszabály tervezet szerént az egyesiiendo méhészek-egylet cziime a kővetkező lesz: „magyar országos méhészeti egylet”, szövetkezve a délmagyarországi méhészek egyletivel. A lap cziime pedig: a „Meheszeti lapok” es a „Magyar méh”. Az alapszabály tervezet 4-ik §. értelmében a „magyar országos méhészeti egylet” egészőben az országos gazdasági egyletnek méhészeti szakosztályát képezi.”

— **Hires ember** a lengyeltői jarás főszolgabirója, (Somogy megye) a ki kőzelebből kiadta a rendeletet, hogy a szőlőhegyekben móhet tartan) tilos. No persze azért, mert sokan azt hiszik, hogy a méh megeszi a szőlő-virágot, a derék főszolgabirónk pedig úgy megijedt a méhek pusztításától, hogy rögtön kiadta a tiltó rendeletet. A méhes gazdák felfolyamodtak az obscuros intőzkedős eilen, s remélljük, hogy ületékes helyen meg fogják mondani annak a rövid látó hivatalnoknak, hogy a méh nem filoxera. A fozszolgabiró nevét ez uttal kiméletből elhallgatjuk. —

A szerkesztő üzenetei

— 0. A. urnak. Veczel. A kuldeinényt vettttk. Kőszőnet erette. Seidelhoffer észér bofizetett 2 frt tagsági díjt itt nyugtázzuk, mert a tagok es tagdíjt fizettek névsorát csak februárban adhatjuk. A bejelentett új tagokat is beigattuk, a lap kiildése iránt intézkedtünk. — K. L. urnak. N.-Szeben Á méhészeti eszközök kívánt árjegyzékét februárban fogja szétkildeni a „Kovacs P. es fiai” czég. — Sz. J. urnak. Besztercze. A hiányzó számakat elküldtük. — 8. P. urnak. Dobra. Ön a tagok sorába be lévén igtatva, tudoraásul vesszük ugyan a bejelentést, de a többire nézve kivanságát nem teljcsíthetjük. — P. J. urnak. II.-Szt.-György. Kőszőnjüs szives sorait, a jövő számban adni fogjuk. — M. L. urnak. M.-Vásarhelyt. Level nem érkezett még. Mutatvānyszámokat küldöttünk. — M. L. urnak. Szeged. A megrendelés teljesítettni fog. Az előleg kőzvetlen az iparüzletnek is megküldhető. —

Szerkésztésért felelős: **Bodor J Ljá-Szló»**

Felügyelő bizottság: **Alba József, Csiki J. József, Gebhardt Dome, Saenigyörgyi Lajos, Wieder József.**

Nyomatott Gámán János örökőseinel Kolozsvárt. Bel-Kőzeputcza Minorita-épület.